

Lars intryck

Vi kom sent till Göcek

När vi sent på natten anlände till Sunsails marina i Göcek togs vi emot av Gunnar Hejde och några av eskaderdeltagarna som skulle vara med i två veckor. Gunnar fördelade båtarna på den förväntansfulla men trötta skaran och sade ”God natt, vi ses klockan 9.00”.

Hustru Lena och jag skulle ta över Görans cabin i ”Miss Understood”, som Gunnars ledarbåt hette. Kojen var redan bäddad (tack Lisbeth och Inga) så vi kunde somna direkt.

På morgonen fick vi en orientering av Maris, Sunsails chef på basen om det seglingsområde vi hade framför oss.

Staden Fethiye – antikens Telemessos

Göcek är en liten stad längst upp i Fethiye Körfezi, Fethiyebukten, som är ett idealiskt seglingsområde, lättnavigerat och med många vikar att bada och nattankra i.

Staden Fethiye som givit sitt namn till bukten ligger den östra delen och har en stor marina. Staden antas ha grundats på 600-talet f.Kr. och hette under antiken Telemessos. 1934 bytte staden namn till Fethiye för att hedra en berömd flygare (!), Fethi Bey, han står naturligtvis staty vid strandpromenaden. 1957 drabbades Fethiye av en svår jordbävning, men har nu återuppbyggts och rivningsmassorna har bl.a. blivit till en lång, kraftig kaj.

Vi besökte deras imponerande saluhallar med frukt, grönsaker, kött och fisk.

Lekande delfiner

Det är inte några långa avstånd mellan seglingsmålen i detta område, man har gott om tid att slösegla, bada från båten, lunchankra och slutligen ta natthamn. En förmiddag låg vi stilla i minst en halvtimme och tittade på delfiner som lekte i vattnet omkring oss.

Vädret var hela tiden strålande, inte ett moln på himlen, mest måttliga vindar och förvånansvärt lite båt!

Denna vecka var vi sex båtar och det var inte alltid som alla gick till samma vik och ibland ville några laga egen mat ombord.

Nationalparken Skopea Limani

I den västra delen av bukten ligger ett område som heter Skopea Limani, här är ett Eldorado när man vill hitta en vacker vik. De har fantasifulla namn som ”22 fathom Bay”, Ruin bay även kallad Kleopatra Bay, Tomb bay, Seagull Bay och rätt långt norrut ligger

Tvättinrättningsviken, Laundry Bay, där det finns en varm källa.

Vi valde Kapi Creek som av många medelhavsseglare anses vara extra vacker.

Lazylines i natthamnarna

Här som i många andra vikar finns en restaurang som ordnat förtöjningar för gästande båtar och sedan förväntar sig att man äter hos dem. Vi låg inte för eget ankare en enda natt, utan använde sk. lazy lines som man ibland fiskade upp själv eller fick hjälp av en man i en gummibåt.

På ett ställe, Karacören, flöt det ett antal PET-flaskor i vattnet. En ung man kom med sin båt och drog upp en lina som var markerad med flaskan, så att vi kunde fästa en förtöjning med hanfot i fören. Därefter tog han en lång lina och körde in till land och fäste den runt en sten. På kvällen hämtade han oss och körde in till restaurangen och efteråt tillbaka igen.

Denne unge man behärskade sju(!) språk, han hade två systrar, en som arbetade för FN i New York den andra på en bank i Ankara. Under middagen underhöll far i huset oss med fiolmusik, endera var det äkta turkisk musik eller också var den bara ostämd. Dessa restauranger ligger ofta isolerade i sin vik, somliga har inte ens vägförbindelse, men sysselsätter ett antal människor under seglingssäsongen, i Kapi Creek arbetade 25 personer, mest släktingar till ägaren.

Historiens vingslag

Denna andra seglingsvecka skulle avslutas i Marmaris som ligger c:a 30 Nm från Kapi Creek. På vägen dit besökte vi Ekincik ungefär halvvägs och därifrån gjorde vi en utflykt med motorbåt till Dalyanfloden och den antika staden Kaunos, som en gång i tiden låg vid havet, men nu ligger en halvmil in i land sedan Dalyanfloden slammat igen. Här i Kaunos kände man verkligen historiens vingslag, vi gick bevisligen på vägar där Alexander den store gått före oss.

En vecka ger orientering

En eskadervecka är alldeles för kort, man flyttar sig hela tiden, ibland skulle det vara trevligt att stanna en dag eller två, men då missar man något annat. Det är dock ett förträffligt sätt att orientera sig i seglingsområdet och få en uppfattning om hur allt fungerar, så att man kan återkomma ett annat år och kanske segla "bare boat" med några vänner.